

DR. KECSKÉS GÁBOR

egyetemi docens

*(Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc
Állam- és Jogtudományi Kar, Nemzetközi
és Európai Jogi Tanszék)*

tudományos munkatárs

*(HUN-REN Társadalomtudományi
Kutatóközpont Jogtudományi Intézete)*

Soha nem akartam jogász lenni, és egy lyukasórán dőlt el, hogy oktató-kutató leszek – szubjektív visszaemlékezés

Be kell vallanom, a pályaválasztás idején igazából nem akartam jogász lenni, de az élet és a felvételi rendszer úgy hozta végül, hogy felvettek az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának Győri Tagozatára. Hallgatótársaim között voltak jogásznemzedékek tudatos tagjai, első generációs értelmiségiek, a budapesti ELTE-ről való lemaradás miatti „győri” kesergők, régóta jogásznak készülők és nem régóta jogásznak készülők. Nem tagadom, egészen sokáig erős kétségeim voltak, hogy ez a pálya nekem való-e vagy sem, szeretnék-e jogász lenni, a jog és a jogász hivatásrendek mely területe érdekelne a leginkább. A helyi győri infrastruktúrával gond nem volt (bár ma már inkább romantikusan él emlékezetemben), a joghallgatói lét pozitív oldalait megéltem, az oktatói gárdával is elégedett voltam, de nem tudtam egészen sokáig, hogy mi is akarok lenni jogászként.

Majd negyedéven, egy előző napi jogászbuli fáradalmait kipihenendő, és valamely esti főelőadásig tartó időt elütendő, beültem egy nemzetközi jogi tudományos diákköri (TDK) ülésre. Azt kell, hogy mondjam, a pályám innentől eldőlt, hiszen magával ragadott a kutatás szeretete, a dolgok megértésének, általában az utánanézésnek az igénye. A kedvező oktató-hallgató arány, a kisebb évfolyamok léte egyaránt kedveztek annak, hogy jobban kitűnjön egy ilyen magamfajta, hallgatói eredményekkel kevésbé rendelkező, ámde talán átlag feletti szorgalommal bíró hallgató, mint én voltam akkor. Következésképpen a 2004-es év végén

kezdődött ez az utazás, amelynek köszönhetően ma már egyetemi docensként oktathatok és kutathatok azon a győri jogi karon, amelynek később lehettem dékánhelyettese is, és – mintegy pályám eddig megkoronázásaként – amely méltónak tartott arra is, hogy a hallgatói tehetséggondozás terén elért eredményeim elismeréseként az Országos Tudományos Diákköri Tanács Mestertanár Aranyérmére is előterjesszen. A hallgatói tehetséggondozást tekintem azóta is az egyik legfontosabb és talán legmagasztosabb tanári feladatomnak, hiszen egy, a hallgatókat őszintén érdeklő téma tudományos igényű szakmai kifejtésében való mentorálás, a hallgatókkal való együttgondolkodás, vagy egy idegen nyelvű perbeszédversenyre való hallgatói felkészítés mindig közösen megélt, az elért eredményektől függetlenül állandó sikerélményt, a jól végzett munka örömét jelent, az oktatók és a hallgatók viszonylatában egyaránt.

A sikerreceptem tehát egyedi, hiszen a jogászbulik fáradalmainak kipihenése, a jogász-pályákhoz kapcsolódó szerény érdektelenség, az unatkozás egy órákőzi szünetben nem vezet feltétlenül mindenkinél Mestertanár Aranyéremhez vagy dékánhelyettséghez... sajnos.

Az viszont egészen bizonyos, hogy a győri jogi kar adottságai és persze nagyságai erősen hozzájárultak ahhoz, hogy eme – hallgatói időszakomban még biztosan – mélyen szunynyadó tehetségemet kibontakoztathattam, amelyért mindvégig hálás leszek alma materemnek.

Önéletrajz

TANULMÁNYOK:

2001–2006 – jogi tanulmányok (ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Győri Tagozat, diploma: állam- és jogtudomány doktora), 2007 – nukleáris jogi tanulmányok (OECD Nuclear Energy Agency – Université de Montpellier, diploma: nukleáris jogi diploma, első magyarként), 2012 – PhD-fokozat megszerzése, 2014 – Hague Academy of International Law, Public International Law Session.

MUNKAHELY:

2006 óta folyamatosan tanít a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karán, 2017. február 1-jétől egyetemi docens, két posztgraduális képzés (mindkettő nukleáris jogi fókuszú) szakfelelőse. 2012 szeptembere és 2016 októbere között a Széchenyi István Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola és a Tudományági Habilitációs Bizottság titkára. 2017 és 2021 között a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karának tudományos és nemzetközi ügyekért felelős dékánhelyettese. 2020 és 2025 között a Fiatal Kutatók Akadémiájának tagja, 2022 és 2024 között annak társelnöke. 2006-tól az MTA, majd jogutódja, a HUN-REN Társadalomtudományi Kutatóközpont Jogtudományi Intézetének kutatója, jelenleg tudományos munkatársa.

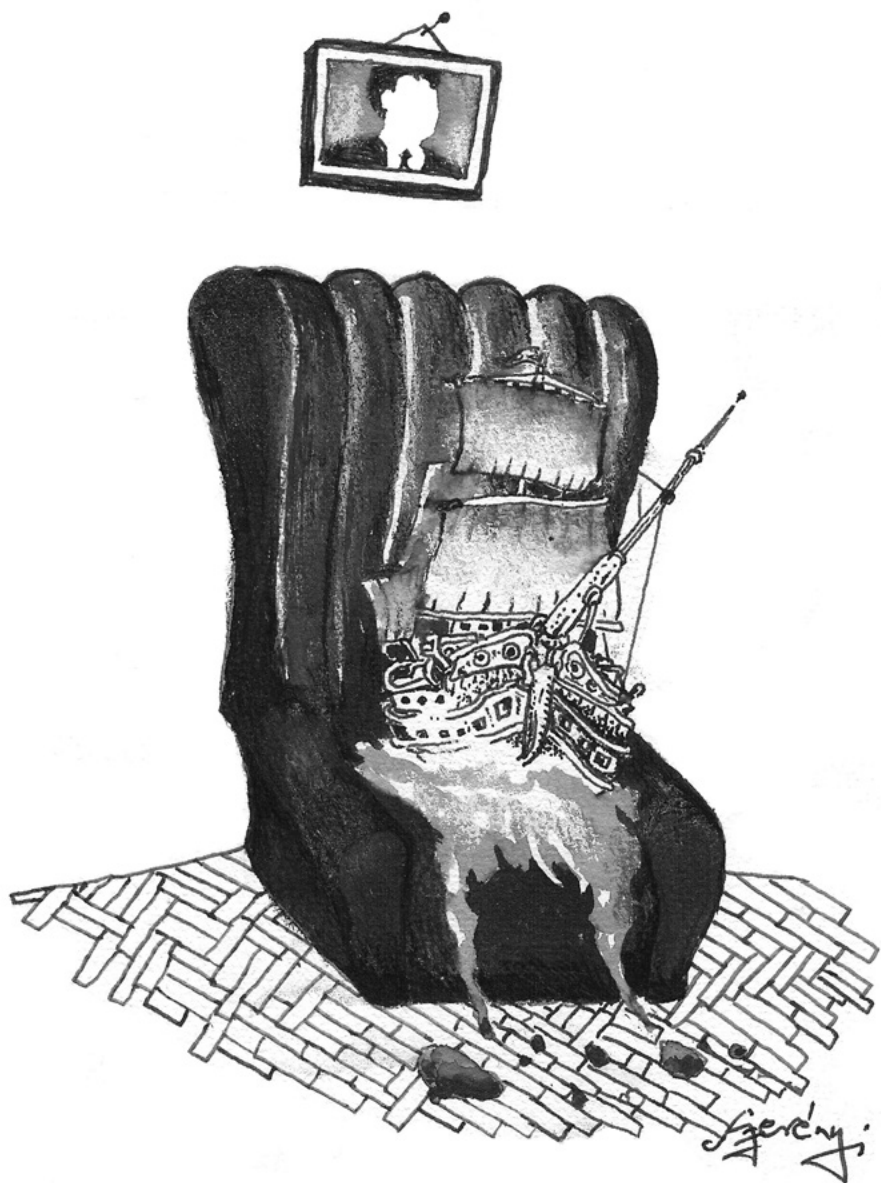
KUTATÁSI TERÜLETEK:

nemzetközi közjog, nemzetközi, uniós és magyar környezetvédelmi jog, nukleáris jog, mesterséges intelligencia joga.

Számos nemzetközi jogi és nukleáris jogi szakmai szervezet tagja Magyarországon és külföldön egyaránt, több folyóirat szerkesztőségének, tudományos tanácsának tagja. Az Országos Tudományos Diákköri Tanács Állam- és Jogtudományi Szakmai Bizottságának elnökhelyettese. A Hague Academy of International Law Research Centre kutatója 2025-ben.

SZAKMAI ELISMERÉSEK/KITÜNTETÉSEK:

MTA Környezetvédelmi Tudományos Ifjúsági Pályadíj (2011), A győri jogászképzésért emlékérem (2013), Oktató a Hallgatókért Díj (2018). 2025-ben az Országos Tudományos Diákköri Tanács Mestertanár Aranyérmének várományosa (az OTDT Állam- és Jogtudományi Szakmai Bizottság támogatásával).

Szerényi Gábor grafikája